

Referat despre literatura in epoca Regatului Vechi - a patra parte

In sfirsit, aceleiasi perioade ii apartin cele doua capodopere ale liricii egiptene: Sfatuirea unui om deznadajduit cu sufletul sau si Cintecul harpistului.

In prima, poetul anonim (care a trait in jurul anului 2200 i.e.n.) da o expresie patetica disperarii care il andeamna staruitor la sinucidere, ca fiind singurul remediu. Durerosul destin al poetului are ca fond constiinta profunde decaderi morale in care se zbate epoca lui.

Scepticismului profund si pesi mismului sau amar, formulat in accente dramatice, ii raspunde sufletul sau; care, intr-un dialog echilibrat, cauta sa-i abata gandul de la moarte, indem nandu-l sa andure stoic dezamagirile, si sa caute sa se ataseze de bunurile vietii pamintesti. Caci viata de dincolo nu iti poate aduce nici o multumire; faga duintele preotilor in privinta aceasta nu au nici un temei; cultul funerar cu toate ceremoniile lui este destinat doar bogatilor desi moartea ii face pe toti egali:

"Inmormintarea este doar lacrimi si intristare.

Este durerea celui scos din casa si aruncat pe o movila.

Din mormint nu vei iesi niciodata sa mai vezi soarele.

Cei ce si-au inaltat palate de granit (...) si-au vazut altarele pustii.

Aceeasi soarta i-a ajuns ca si pe cei sarmani, morti pe un tarm, fara urmasi.

Doar arsita soarelui si pestii apelor mai stau cu ei de vorba..."

Singura salvare este resemnarea si senina asteptare a mortii firesti; con cluzie exprimata intr-o forma lirica in care tensiunea dramatica este tempe rata de coloritul delicat al comparatiilor poetice: "Azi moartea insasi mi se-nfatiseaza Ca vindecarea pentru cel bolnav, Ca preumblarea pentru cel firav. Azi moartea insasi mi se-nfatiseaza Ca-mbietorul nor de smirna, Ca pinza ce te apara de vinturi. Azi moartea insasi mi se-nfatiseaza Ca boarea unui lotus inflorit, Ca desfatarea-n insula betiei.

Azi moartea insasi mi se-nfatiseaza Ca drumul netezit de multe talpi, Ca-ntoarcerea ostanului din lupta. Azi moartea insasi mi se-nfatiseaza Ca-nseninarea cerului noros, Ca tilcul unui lucru ne'nteles. Azi moartea insasi mi se-nfatiseaza Ca dorul de acasa al acelui Scapat pe veci din lungi ani de robie".

Pentru prima data in literatura mondiala apare aici o arta a versificatiei (repetitii, joc de cuvinte, aliteratii, ritm liber, "paralelismul membrelor"), prin care este realizat un efect de orchestratie unic.

In cealalta capodopera lirica a epocii, Cintecul harpistului, revine acelasi scepticism. Doua motive care dau o rezonanta filozofica poemului apar aici pentru intia oara in istoria universala a literaturii:

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

---

motivul vanitos vNi-tatum si motivul carpe diem, imbinandu-se in melancolica concluzie a poetului:

"Sporeste-ti cat poti placerile vietii

si, cat traiesti, oranduieste-ti viata dupa poftele inimii.

Caci te va ajunge ziua plingerii;

dar plingerile tale, zeul mortii nu le va auzi;

iar bocetele celor ramasi in viata

nu pot darui viata celui din mormint.

Buvura-te de ziua de azi si petrece!

Nu-ti intuneca viata cu ganduri!

Caci nimeni nu-si poate lua cu sine avutul din lumea aceasta, si, din cati au plecat dincolo, nimeni nu s-a mai intors!"